

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 794

din 24 august 2015

Prin nota nr. 169/11584/2015 a Direcției resurse umane și organizare a fost înaintată contestația domnului BĂRBULESCU ION SEBASTIAN împotriva Hotărârii nr. 11/14.08.2015 a Comisiei de admitere a concursului de admitere în magistratură din perioada 30 iunie - 15 octombrie 2015.

În motivare, contestatorul a arătat că îndeplinește condițiile de participare la concursul de admitere în magistratură prin faptul că are o vechime totală în funcțiile de specialitate prevăzute art. 33 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, de 5 ani și 7 luni.

De asemenea, în susținerea contestației, domnul Bărbulescu precizează că vechimea în specialitate prevăzută de art. 33 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, poate fi cumulată în oricare dintre specialitățile prevăzute de lege. În acest context, domnul Bărbulescu a solicitat ca, la analizarea contestației sale să fie avută în vedere atât vechimea de 1 an, 7 luni ca și consilier juridic, cu cea de 4 ani ca avocat.

Analizând contestația formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 11/14.08.2015, Comisia de admitere a concursului de admitere în magistratură din perioada 30 iunie - 15 octombrie 2015 a respins cererea formulată de

domnul Bărbulescu Ion Sebastian, pentru neîndeplinirea condiției de vechime în funcțiile prevăzute de art. 33 alin. 1 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea hotărârii menționate s-au reținut următoarele:

Conform dispozițiilor art. 33 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.

Examinând îndeplinirea condițiilor cumulative prevăzute de dispoziția legală anterior enunțată, pe baza actelor anexate cererii de înscriere, Comisia a reținut că domnul Bărbulescu Ion Sebastian nu are vechimea minimă de cel puțin 5 ani în funcțiile expres și limitativ enumerate de textul de lege menționat.

Astfel, Comisia a constatat că, în dovedirea vechimii minime prevăzute de lege, domnul Bărbulescu a depus, la dosarul de înscriere, următoarele documente relevante:

- diploma de licență seria B, nr. 0170623, emisă de Universitatea „Spiru Haret” din București din care rezultă că este absolvent al Facultății de Drept și Administrație Publică a acestei universități și a obținut titlul de licențiat în drept, în sesiunea iulie 2009,

- copie carnet de muncă seria MMFES nr. 3762657 și copie adeverința nr. 413/07.06.2011 emisă de SC Mega Games SRL, din care rezultă că are o vechime în funcția de consilier juridic de 1 an, 6 luni, 27 zile (în perioada 02.11.2009 – 30.07.2010 la SC Turbo Games SRL București; respectiv 02.08.2010 – 01.06.2011 la SC Mega Games SRL);

- copie adeverința nr. 2183/15.07.2015 a Uniunii Naționale a Barourilor din România – Baroul București, cu sediul în str. Academiei nr. 4-6, sector 3 București, emisă de decan Av. Apostol Anca Alina, din care rezultă că are o vechime de 4 ani ca avocat în cadrul acestui Barou (la data emiterii adeverinței);

- copia Deciziei nr. 1006/24.06.2011, emisă de același Barou.

Referitor la adeverința Uniunii Naționale a Barourilor din România – Baroul București, cu sediul în str. Academiei nr. 4-6, sector 3 București, mai sus invocată, Comisia a reținut următoarele:

În ședința din data de 8 octombrie 2013, analizând mai multe sesizări referitoare la practicarea profesiei de avocat, respectiv statutul persoanelor înscrise în „Baroul” care s-a înființat distinct de Uniunea Națională a Barourilor din România, cu aceeași denumire, dar fără a avea ca temei al constituirii Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut, în esență, următoarele:

În mod legal, avocatura este practică în baza Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către avocați înscrși în structurile care funcționează conform art. 1 alin. (2) și (3) din această lege și cu respectarea Deciziei în interesul legii nr. XXVII din 16 aprilie 2007.

Potrivit dispozițiilor legale menționate, profesia de avocat se exercită numai de avocați înscrși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită U.N.B.R. Constituirea și funcționarea de

barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise, actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept, iar nulitatea poate fi constatată și din oficiu.

Această soluție adoptată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a avut la bază Decizia nr. XXVII din 16 aprilie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, prin care s-a statuat că asistența juridică acordată în cadrul unui proces penal unui inculpat sau învinuit de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr. 51/1995 echivalează cu lipsa de apărare a acestuia.

Considerentele avute în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție la pronunțarea acestei decizii în interesul legii au fost următoarele:

Principiul legalității, reglementat în cuprinsul art. 2 alin. 1 din Codul de procedură penală, impune cerința ca procesul penal să se desfășoare atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul judecății, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de lege.

Ca o consecință firească a aplicării acestui principiu, nerespectarea unei atare cerințe, concretizată în neîndeplinirea ori în îndeplinirea vicioasă a unui act procedural sau procesual atrage nulitatea actului respectiv în condițiile stabilite prin art. 197 din Codul de procedură penală.

În acest sens, este de observat că, în raport cu prevederile art. 197 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, nerespectarea dispozițiilor referitoare la asistarea învinuitului sau inculpatului de către apărător, când aceasta este obligatorie, potrivit legii, atrage nulitatea actelor efectuate, fără a putea fi înlăturată în niciun mod.

Atragera nulității actelor procesuale îndeplinite cu nerespectarea cerințelor privind asigurarea apărării învinuitului sau inculpatului pe parcursul procesului penal își are temeiul în cuprinsul art. 6 din Codul de procedură penală, prin care se prevede la alin. 1 că "dreptul la apărare este garantat învinuitului, inculpatului și celorlalte părți în tot cursul procesului penal", iar la alin. 5, că "organele judiciare au obligația să înștiințeze pe învinuit sau inculpat, înainte de a i se lua prima declarație, despre dreptul de a fi asistat de un apărător", precizându-se, în continuare, că "în condițiile și în cazurile prevăzute de lege, organele judiciare sunt obligate să ia măsuri pentru asigurarea asistenței juridice a învinuitului sau inculpatului, dacă acesta nu are apărător ales."

Corelativ cu dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la asigurarea dreptului la apărare pentru învinuit sau inculpat, pe întreg parcursul procesului penal, precum și la caracterul absolut al nulității de care sunt lovite actele îndeplinite în lipsa apărătorului atunci când prezența și asistența juridică ce trebuie acordate de acesta sunt obligatorii, potrivit legii, prin Legea nr. 51/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, sunt reglementate condițiile exercitării profesiei de avocat.

În acest context de ordin normativ este semnificativ că în art. 1 alin. 2 din Legea nr. 51/1995, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, s-a prevăzut că "profesia de avocat se exercită numai de avocații înscriși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită în continuare U.N.B.R.", iar prin alin. 3 al aceluiași articol s-au interzis expres constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R., sub sancțiunea nulității de drept a acestor acte.

Or, câtă vreme dispozițiile din actul normativ arătat, având caracter de lege specială cu privire la modul de exercitare a profesiei de avocat, conțin anumite cerințe imperative, este de la sine înțeles că nu este posibilă îndeplinirea unei asemenea profesii în afara cadrului instituționalizat de acea lege.

În raport cu cele de mai sus, s-a constatat că atât Adeverința nr. 2183/15.07.2015, cât și Decizia nr. 1006/24.06.2011, depuse de candidat în copie certificată nu au fost emise de Baroul București, cu sediul în str. Dr. Dumitru Râureanu nr 3, sector 5 București. Astfel, vechimea rezultată din aceste documente nu a putut fi luată în calculul vechimii utile în condițiile art. 33 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În aceste condiții, din documentele depuse la dosarul de concurs a rezultat că domnul Bărbulescu Ion Sebastian are o vechime de doar 1 an, 6 luni, 27 zile în funcția de consilier juridic, astfel încât, nu îndeplinește condiția de vechime minimă prevăzută de art. 33 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, necesară participării la concursul de admitere în magistratură.

Prin urmare, în calculul vechimii în specialitate utile în accepțiunea art. 33 alin 1 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare a fost avută în vedere doar vechimea de 1 an, 6 luni, 27 zile de consilier juridic, dar nu a fost luată în considerare vechimea ca „avocat”, întrucât dovada exercitării acestei profesii nu a provenit de la una din instituțiile recunoscute în acord cu Legea nr. 51/1995 și cu Decizia nr. XXVII din 16 aprilie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii invocată mai sus.

În raport de situația prezentată și de argumentele invocate de Comisia de admitere, Plenul apreciază că, în acord cu soluția sa din data de 8 octombrie 2013, cu Decizia nr. XXVII din 16 aprilie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, motivele invocate în contestația formulată de domnul Bărbulescu Ion Sebastian sunt neîntemeiate, reținând, în esență următoarele:

În calculul vechimii în specialitate necesare pentru participarea la concursul de admitere în magistratură a fost luată în considerare perioada în care a exercitat funcția de consilier juridic, conform actelor doveditoare depuse de domnul Bărbulescu Ion Sebastian, însă această vechime nu este suficientă, în accepțiunea art. 33 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește vechimea ca avocat, Plenul reține că domnul Bărbulescu nu a depus acte doveditoare de la una din instituțiile recunoscute în acord cu Legea nr. 51/1995 și cu Decizia nr. XXVII din 16 aprilie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, astfel încât această vechime nu a putut fi luată în considerare.

Pentru aceste considerente, Plenul urmează să respingă contestația formulată.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 317/2004, republicată și art. 13 alin.5 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aprobat prin

Hotărârea nr. 279/2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Respinge contestația formulată de domnul BĂRBULESCU ION SEBASTIAN împotriva Hotărârii nr. 11/14.08.2015 a Comisiei de admitere a concursului de admitere în magistratură din perioada 30 iunie - 15 octombrie 2015.

Art.2 – Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare pentru a fi pusă în aplicare.

Data în București, la data de 24 august 2015

Judecător **BADIA MARIUS TUDOSE**